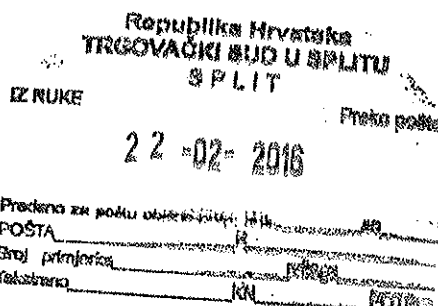

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

86. PŽ-3598/15-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednice vijeća, Gorane Aralice Martinović, suca izvjestitelja i Davora Pustijanica, člana vijeća, u stečajnom postupku nad dužnikom CIGLANA-SINJ d.d. u stečaju, OIB 88402359413, Sinj, Put Ruduše 44, odlučujući o žalbama stečajnih vjerovnika 1. DRAGA SADRA d.o.o. Sinj, kojeg zastupa punomoćnica Vlatka Nadramija, odvjetnica u Zagrebu, 2. REPUBLIKA HRVATSKA, koju zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Splitu, 3. IVANA MARUNICE, 4. MARKO M d.o.o., 5. VUKUŠIĆ LOKAS d.o.o. i žaliteljice AGENCIJE ZA OSIGURANJE RADNIČKIH POTRAŽIVANJA U SLUČAJU STEČAJA POSLODAVCA, Zagreb, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-451/13 od 18. ožujka 2015., u sjednici vijeća održanoj 30. prosinca 2015.

riješio je

I. Odbacuje se žalba stečajnih vjerovnika IVANA MARUNICE, MARKO M d.o.o. i VUKUŠIĆ LOKAS d.o.o. od 28. travnja 2015., kao nepravovremena.

II. Odbacuje se žalba žaliteljice AGENCIJE ZA OSIGURANJE RADNIČKIH POTRAŽIVANJA U SLUČAJU STEČAJA POSLODAVCA, Zagreb, kao nedopuštena.

III. Ukida se rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-451/13 od 18. ožujka 2015., i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak pred drugim stečajnim sucem.

Obrazloženje

Pobijanim rješenjem označenim u izreci ovog rješenja sud prvog stupnja je potvrdio stečajni plan koji su prihvatili stečajni vjerovnici na Skupštini vjerovnika održanoj 26. veljače

2015., s provedbenom osnovom pobliže navedenoj u izreci tog rješenja, a odredio je i nadzor nad ispunjenjem tog stečajnog plana. Tako je prvostupanjski sud odlučio na temelju odredaba čl. 213., 219., 220., te čl. 256.-265. Stečajnog zakona zaključivši da su za taj stečajni plan glasala 23 vjerovnika koji imaju ukupno 23.137.372,16 glasova (glasovali su na Skupštini vjerovnika održanoj 26. veljače 2015., a nekolicina je glasovala naknadno u roku od 15 dana), a protiv su glasovali vjerovnici s ukupno 19.342.579,63 glasa, pri čemu je sud ocijenio da prihvrat plana nije postignut na nedopušten način niti su pojedini vjerovnici planom stavljeni u povoljniji položaj.

Protiv tog rješenja žalbu je izjavio stečajni vjerovnik Draga Sadra d.o.o., Sinj iz svih žalbenih razloga sa prijedlogom da ovaj sud preinači pobijano rješenje i uskrati potvrdu stečajnog plana dužnika Ciglana Sinj d.o.o. u stečaju, podredno da ukine pobijano rješenje i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovan postupak. Žalitelj prije svega tvrdi da se u ovom postupku primjenjuje Stečajni zakon čije su posljednje izmjene i dopune objavljene u „Narodnim novinama“ broj 133/12, te da iz odredbe čl. 213. tog Zakona proizlazi da više nije moguće putem stečajnog plana prenijeti dio imovine, već samo cjelokupnu imovinu dužnika, a stečajnim planom predviđeno je da nekretnina stečajnog dužnika zkč.br. 1807/2 k.o. Glavice neće biti prenesena na društvo preuzimatelja, nego će biti izložena prodaji u skladu s odredbom čl. 164. Stečajnog zakona. Takvim postupanjem je, kako tvrdi, sud pogrešno primijenio odredbu čl. 222. Stečajnog zakona, jer nije svim sudionicima pojedine skupine stečajnog plana osigurao ista prava, budući da izdvajanje navedene čestice su različni vjerovnici nisu stavljeni u isti položaj, pri čemu dodatno ukazuje da je različni vjerovnik Republika Hrvatska glasao protiv stečajnog plana. Nadalje, stečajnim planom predviđeno je da će 38,44% udjela u društvu preuzimatelja ostati u vlasništvu stečajnog dužnika, što znači da bi taj udio pripao upravo onim osobama koje su svojim lošim gospodarenjem i vođenjem poslovanja stečajnog dužnika dovele do stečaja. Nadalje, iz provedbene osnove stečajnog plana proizlazi da njegova uspješnost ovisi o tome hoće li novoosnovano društvo uspjeti od Ministarstva gospodarstva ishoditi koncesiju za eksploataciju sadre, na eksploatacijskom polju Stipanovića greben, čiji je trenutačni ovlaštenik Republika Hrvatska, pri čemu sud zanemaruje okolnost da se koncesija za eksploatacijsko polje može ishoditi isključivo putem javnog natječaja. Nadalje, žalitelj ukazuje da je sud postupio u suprotnosti s odredbom čl. 213. st. 1. Stečajnog zakona, jer ga je umjesto posebnim pozivom, na ročište za raspravljanje i glasovanje o stečajnom planu, pozvao oglasom objavljenim u „Narodnim novinama“, pri čemu mu nije dostavio ni kopiju ni bitan sažetak stečajnog plana. Ukazuje i na povredu odredaba Stečajnog zakona koje se odnose na glasovanje o (ne) prihvaćanju stečajnog plana.

Protiv toga rješenja žalbu je izjavila i stečajna vjerovnica Republika Hrvatska zbog svih žalbenih razloga sa prijedlogom da ovaj sud ukine pobijano rješenje predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovan postupak. U žalbi obrazlaže da stečajni plan i njegova provedbena osnova ne daju odgovore na pitanje održavanja djelatnosti stečajnog dužnika, s obzirom na to da je stečajnim planom predviđeno da će novoutemeljno društvo podnijeti zahtjev za dobivanje koncesije u svrhu eksploatacije rude radi proizvodnje sirove sadre na nekretninama navedenim u rješenju. Žaliteljica ukazuje da su na pojedinim nekretninama kao vlasnici upisane fizičke osobe, a ne stečajni dužnik, a da stečajni plan ne navodi način rješavanja vlasničkopravnih odnosa za dobivanje koncesije. Nadalje, rješenjem Ministarstva gospodarstva, rada i poduzetništva Klasa: UP/I-310-01/03-03/133, Ur.br.: 526-04-03-12 od 12. studenog 2009., društvu CIGLANA-SINJ d.d. oduzeto je eksploatacijsko polje gipsa

„Stipanovića greben“, a ovlaštenik istog je postala Republika Hrvatska. Ukazuje da nitko ne može polagati prava na eksploatacijsko polje, jer se koncesije daju isključivo putem javnog natječaja. Navodi još i da je stečajni plan, u dijelu u kojem je predviđeno da će se potraživanje bivših radnika stečajnog dužnika u visini od 50% tražbine unijeti u temeljni kapital novoosnovanog društva u zamjenu za odgovarajući broj poslovnih udjela, a preostalih 50% tražbine isplatiti u 60 jednakih mjesečnih obroka, u suprotnosti sa odredbama Zakona o radu, Zakona o doprinosima i Kaznenim zakonom.

Protiv tog rješenja zajedničku žalbu su izjavili i vjerovnici Ivan Marunica, za svoja osobna potraživanja, Marko M d.o.o. i Vukušić Lokas d.o.o.

Žalbu je izjavila i Agencija za osiguranje radničkih potraživanja u slučaju stečaja poslodavca iz Zagreba u kojoj navodi da, protivno odredbama Stečajnog zakona i Zakona o osiguranju potraživanja radnika u slučaju stečaja poslodavca, ona nije uvrštena u red stečajnih vjerovnika. Predlaže da ovaj sud ukine pobijano rješenje i uvrsti potraživanje žaliteljice u red stečajnih vjerovnika prvog višeg isplatnog reda.

U svom odgovoru na žalbu stečajni upravitelj obrazložio je tijek postupka u odnosu na stečajni plan, osporio je sve žalbene navode i predložio potvrditi pobijano rješenje.

Žalba stečajnih vjerovnika Ivana Marunice, Marko M d.o.o. i Vukušić Lokas d.o.o. nije pravovremena.

Žalba žaliteljice Agencije za osiguranje radničkih potraživanja u slučaju stečaja poslodavca nije dopuštena.

Žalbe stečajnog vjerovnika Draga Sadra d.o.o. i stečajne vjerovnice Republike Hrvatske su osnovane.

Odredbom čl. 358. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 i 89/14; dalje: ZPP), u vezi s čl. 6. st. 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10 i 25/12; dalje: SZ), određeno je da će nepravovremenu, nepotpunu ili nedopuštenu žalbu odbaciti rješenjem sudac pojedinac ili predsjednik vijeća prvostupanjskog suda bez održavanja, a odredbom čl. 367. ZPP-a propisano je da će nepravovremenu, nepotpunu ili nedopuštenu žalbu odbaciti drugostupanjski sud rješenjem, ako to nije učinio prvostupanjski sud.

Žalba je nepravovremena ako je podnesena nakon proteka zakonskog roka za njezino podnošenje (čl. 380. t. 1. u vezi s odredbom čl. 381. i čl. 367. ZPP-a, sve u vezi s čl. 6. SZ-a).

Odredbom čl. 11. st. 2. SZ-a propisan je rok za žalbu od osam dana, ako tim Zakonom nije drugačije određen. Ako se prema Stečajnog zakona rješenje mora dostaviti određenim osobama, rok za podnošenje žalbe teče od dana dostave rješenja, osim ako dostava nije izvršena i javnim priopćenjem (čl. 11. st. 4. SZ-a). Prema odredbi čl. 9. st. 1. SZ-a smatra se da je javno priopćenje obavljeno protekom osmog dana od dana objave u „Narodnim

novinama“ te se ono smatra valjanim dokazom obavljene dostave svim sudionicima, pa i onda kad isti Zakon propisuje posebnu dostavu (čl. 9. st. 3. SZ-a).

U konkretnom slučaju dostava pobijanog rješenja obavljena je javnim priopćenjem – u „Narodnim novinama“ broj 40/15 od 10. travnja 2015. te je rok za podnošenje žalbe, u smislu prethodno iznesenih odredaba Stečajnog zakona, kao i odredbe čl. 11. st. 3. ZPP-a, u vezi s čl. 6. SZ-a istekao 20. travnja 2015. (navedeno stoga što je 18. travnja 2015. bila subota).

Budući da su žalitelji Ivan Marunica, Marko M d.o.o. i Vukušić Lokas d.o.o. zajedničku žalbu izjavili 28. travnja 2015., valjalo je na temelju odredbe čl. 367. ZPP-a njihovu žalbu, odbaciti kao nepravovremenu, bez upuštanja u razmatranje osnovanosti razloga koji se u njoj navode (točka I. izreke ovog rješenja).

Nadalje, prema odredbi čl. 11. SZ-a protiv rješenja koja se donose u stečajnom postupku žalba je dopuštena, ako ovim Zakonom nije drugačije određeno.

Pravo na žalbu protiv rješenja kojim se stečajni plan potvrđuje ili se potvrda plana uskraćuje propisano je odredbom čl. 249. SZ-a kojom je određeno da pravo na žalbu imaju vjerovnici i dužnik.

Iz navoda same žaliteljice Agencija za osiguranje radničkih potraživanja u slučaju stečaja poslodavca proizlazi da žaliteljica nije vjerovnik stečajnog dužnika CIGLANA-SINJ d.d. u stečaju, Sinj, niti u spisu ima podataka da je ona vjerovnica stečajnog dužnika, slijedom čega žaliteljica Agencija za osiguranje radničkih potraživanja u slučaju stečaja poslodavca nema pravo na žalbu protiv pobijanog rješenja (čl. 249. SZ-a).

Stoga je njezina žalba nedopuštena, pa ju je ovaj sud primjenom odredbe čl. 380. t. 1. u vezi s odredbom čl. 381. i čl. 367. ZPP-a, sve u vezi s čl. 6. SZ-a odbacio kao nedopuštenu, bez upuštanja u razmatranje osnovanosti razloga koji se u njima navode (točka II. izreke ovog rješenja).

Ispitavši pobijano rješenje na temelju odredaba čl. 365. st. 1. i 2. i čl. 381. ZPP-a, a u vezi s odredbom čl. 6. SZ-a u granicama žalbenih razloga, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka propisane odredbom čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da pobijano rješenje zahvaćeno bitnom povredom iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a u vezi s odredbama Stečajnog zakona koje uređuju stečajni plan (čl. 213. do 265. SZ-a).

Iz spisa proizlazi: (1) da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podnio sam dužnik 25. rujna 2013. nakon što je Nagodbeno vijeće Financijske agencije donijelo rješenje o obustavi predstečajnog postupka 27. svibnja 2013, (2) da je prvostupanjski sud rješenjem poslovni broj St-451/13 od 28. studenog 2013. otvorio stečajni postupak nad dužnikom; (3) da je održano ispitno ročište 28. siječnja 2014. na kojem nisu ispitane sve prijavljene tražbine (list 151. spisa), da su preostale tražbine ispitane na posebnom ispitnom ročištu 11. rujna 2014 (list 615. spisa) (4) da na izvještajnom ročištu održanom 28. siječnja 2014. nije donesena odluka kojom se nalaže stečajnom upravitelju izraditi stečajni plan; (5) da je skupština vjerovnika 11. rujna 2014. donijela odluku kojom se upućuje stečajni upravitelj pristupiti

utemeljenju dva nova trgovačka društva pod nazivom Ciglana Sinj-Slane stine d.o.o. i Ciglana Sinj-Stipanovića greben d.o.o. koja odluka je ukinuta rješenjem ovog suda poslovni broj PŽ-7752/14 od 18. studenog 2014., (6) da je sud zaključkom od 4. prosinca 2014. sazvao skupštinu vjerovnik za 8. siječnja 2015. s dnevnim redom objavljenim u „Narodnim novinama“ broj 146/14 od 10. prosinca 2014. s dnevnim redom: donošenje odluke o sklapanju ugovora o najmu, o prijenosu lokacijske dozvole za eksploataciju sadre na lokaciji Stipanovića greben i podnošenje tužbe protiv društva Cemex d.d. (7), da je skupština vjerovnika od 8. siječnja 2015. naložila stečajnom upravitelju izraditi stečajni plan, koji stečajni plan je već stečajni upravitelj 7. siječnja 2015. podnio stečajnom sucu (list 1300. spisa), (8) da je sud sazvao i održao skupštinu vjerovnika 26. veljače 2015. radi raspravljanja i glasovanja o stečajnom planu koji će izraditi stečajni upravitelj; (9) da je stečajni upravitelj stečajnom sucu ponovo podnio stečajni plan 30. siječnja 2015.; (10) da je na skupštini vjerovnika od 26. veljače 2015. na kojoj se raspravljalo o stečajnom planu, stečajni sudac zaključkom vjerovnicima Republika Hrvatska, Geo projekt d.d., Draga Sadra d.o.o., Ivan Marunica i Marko M d.o.o. dodijelio rok od 15 dana u kojem će se očitovati o stečajnom planu, a protekom roka ovlastio stečajnog upravitelja zbrojiti glasove za i protiv stečajnog plana nakon čega će stečajni sud odlučiti o prihvatanju ili ne prihvatanju stečajnog plana. Istim zaključkom određeno je da će se 18. ožujka 2015. održati ročište radi proglašenja potvrde ili uskrate potvrde stečajnog plana, (11) da je na skupštini vjerovnika od 18. ožujka 2015. sud potvrdio stečajni plana.

Iz stečajnog plana stečajnog upravitelja proizlazi da pripremna osnova sadrži: informaciju o dodjeli koncesije i osnivanju „kćerinskih“ tvrtki, objašnjenje cilja plana, pretpostavke uspješnosti plana, popis imovine koja se unosi u novo društvo, prikaz osnovnih financijskih izvješća zaključno s 28. studenom 2014. Cilj je stečajnog plana prenijeti dio imovine dužnika u novu „kćerinsku“ tvrtku na način da bi se osnovalo novo društvo u kojem bi vjerovnici bili „vlasnici“ poslovnih udjela i to bivši radnici stečajnog dužnika u visini utvrđene tražbine, vjerovnici koji imaju založno pravo primili bi poslovni udjel u novom društvu za 1/2 iznosa glavnice u trenutku upisa tereta u zemljišne knjige, dok bi ostali vjerovnici općeg isplatnog reda i razlučni vjerovnici za iznos prijavljenih tražbina koje nisu pokrivene razlučnim pravom otpisali 25% iznosa svog priznatog potraživanja, a preostali iznos od 75% bi se pretvorio u poslovni udjel u novom društvu. Stečajnim planom bi stečajni upravitelj pokrenuo postupak osnivanja trgovačkog društva Sadra Stipanovića greben j.d.o.o. s temeljnim kapitalom od 10,00 kn, a unutar roka od šest mjeseci prenijeli bi se poslovni udjeli u novom trgovačkom društvu na svakog pojedinačnog vjerovnika. Planom je predviđeno da će novo trgovačko društvo zatražiti koncesiju za eksploataciju sirove sadre, a ako tu koncesiju ne dobije plan bi bio pravno nevaljan. Pripremna osnova sadrži razvrstavanje vjerovnika po skupinama i način njihova namirenja, pregled imovine, financijskog plana i plana rezultata za novo društvo, ugovor o zakupu kojim bi dužnika u zakup dao nekretnine novom društvu koje društvo bi zastupao stečajni upravitelj, prikaz vlasništva na poslovnim udjelima, nadzor nad stečajnim planom te zaključak.

Kako je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podniet 25. rujna 2013. to se u konkretnom slučaju primjenjuju odredbe Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 133/12) koje uređuju stečajni plan, kako to pravilno ukazuje žalitelj Draga Sadra d.o.o., Sinj u svojoj žalbi.

Odredba čl. 213. st. 1. SZ-a temeljna je odredba o stečajnom planu, prema kojoj je nakon otvaranja stečajnog postupka dopušteno izraditi stečajni plan u kojem se može odstupiti od zakonskih odredaba o unovčenju i raspodjeli stečajne mase. No odredbom stavka 2. istog članka je određeno da se stečajnim planom može prenijeti sva imovina dužnika na osobu koju će osnovati stečajni dužnik uz isključenje primjene čl. 102. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05 i 41/08) i čl. 40.a Zakona o sudskom registru („Narodne novine“ broj 1/95, 57/96, 1/98, 30/99, 45/99, 54/05, 40/07, 91/10 i 90/11). Prema navedenim odredbama, u stečajnom postupku moguće je izraditi samo tzv. likvidacijski plan te eventualno prijenosni plan (plan prijenosne sanacije). Plan prijenosne sanacije moguće je provesti samo u slučaju kada dužnik osniva novu pravnu osobu na koju će se prenijeti imovina stečajnog dužnika.

Cilj je likvidacijskog stečajnog plana likvidacija poduzeća stečajnog dužnika, uključujući i stečajnog dužnika kao njegovoga pravnog nositelja ako je riječ o dužniku trgovačkom društvu, ali uz odstupanja od zakonskih pravila o unovčenju i raspodjeli stečajne mase. Ovdje bi se radilo o situaciji kada bi se ispunjenjem postojećih ugovora bitno povećala stečajna masa pa je zbog toga potrebno odrediti privremeni, kratkoročni nastavak poslovanja, nakon kojeg bi se predmeti stečajne mase ipak unovčili. U svakom slučaju vjerovnici se namiruju iz unovčenja vrijednosti predmeta stečajne mase.

Cilj prijenosnog plana ili plana prijenosne sanacije je također likvidacija stečajnog dužnika, ali ne i poduzeća čiji je on pravni nositelj. Ovim se planom predviđa da se poduzeće u cjelini ili funkcionalni sposobni dio poduzeća (pogon ili dio pogona) stečajnog dužnika prenese na osobu koju osniva stečajni dužnik u svrhu osposobljavanja pogona za ponovno ostvarivanje prihoda. U pogledu namirenja vjerovnika moguća su različita rješenja. Može se odrediti da će se oni namiriti: iz kupovne cijene dobivene prodajom novoosnovanog društva, iz budućih prihoda koje će nastaviti voditi osoba koja će biti osnovana. Pojedine grupe vjerovnika mogle bi se namiriti i tako da dobiju udjele u novoosnovanom društvu-preuzimatelju.

Stupanjem na snagu naprijed navedenog Zakona o izmjenama i dopunama Stečajnog zakona napuštena je mogućnost izrade sanacijskog plana kojemu je cilj ne samo sanacija poduzeća stečajnog dužnika već i samog dužnika, odnosno napuštena je mogućnost da stečajni dužnik nakon stečajnog postupka putem sanacijskog stečajnog plana ostane pravni nositelj poduzeća i da nastavi poslovanje.

Stečajnim planom koji je pobijanim rješenjem prihvatio stečajni sudac predviđeno je da se nekretnine upisane u zemljišne knjige k.o. Glavice najprije daju u zakup za jednu kunu mjesečne zakupnine novoutemeljenom društvu koje će osnovati dužnik pod nazivom Sadra Stipanovića greben j.d.o.o., a potom će to društvo, nakon što bude upisano u sudski registar, podnijeti zahtjev za dobivanje koncesije u svrhu eksploatacije rude radi proizvodnje sirove sadre na nekretninama koje su mu dane u zakup. Nakon što novoutemeljeno društvo dobije koncesiju od nadležnih tijela, nekretnine koje su dane u zakup, prenijet će se u vlasništvo novog društva povećanjem temeljnog kapitala nakon čega će novo društvo početi proizvodnju sirove sadre za potrebe tržišta.

Iz navedenog plana proizlazi da svrha stečajnog plana ne bi bilo uređenje pravnog položaja dužnika i njegova odnosa prema vjerovnicima (čl. 2. st. 2. SZ-a) već dobivanje koncesije na lokaciji Stipanovića greben, kako to pravilno žalitelji Draga Sadra d.o.o. Sinj i Republika Hrvatska ukazuju u svojim žalbama. Nije sporno kako stečajni dužnik tu koncesiju nema, a iz stanja spisa proizlazi da su od otvaranja stečajnog postupka, radnje stečajnog upravitelja uglavnom bile usmjerene na dobivanje navedene koncesije.

Koncesija je institut putem kojeg se određenom subjektu dopušta upotrebljavati ili iskorištavati određena dobra, izvoditi radove ili obavljati djelatnost na određenom teritoriju. Zakonom o koncesijama („Narodne novine“ broj 143/12; dalje: ZK) uređene su vrste koncesija, postupak dobivanja koncesija, ugovori o koncesiji.

Koncesija je pravo koje se stječe ugovorom (čl. 1. st. 2. ZK-a), a u postupku davanja koncesije primjenjuju se pravila o javnoj nabavi (čl. 1. st. 7. ZK-a). Koncesija je, u stvari, pravo na korištenje nacionalnog dobra za obavljanje gospodarske djelatnosti. Dakle preduvjet za dobivanje koncesije je obavljanje gospodarske djelatnosti. U konkretnom slučaju stečajni dužnik ne obavlja gospodarsku djelatnost, a zatečenim radnicima u vrijeme otvaranja stečajnog postupka, stečajni upravitelj je otkazao ugovor o radu pa doista nije jasno inzistiranje stečajnog upravitelja na dobivanje navedene koncesije pa i putem stečajnog plana.

Iz stanja spisa proizlazi da je stečajni upravitelj odmah nakon otvaranja stečajnog postupka započeo razgovore s nadležnim ministarstvom radi ishođenja koncesije na eksploatacijskom polju Stipanovića greben uz obrazloženje da je dobivanje koncesije nužno radi završetka započetih poslova (list 553. spisa). Dužnik nakon otvaranja stečajnog postupka ne obavlja nikakvu djelatnost niti ima radnika. Nakon što je odbačen zahtjev za dobivanje koncesije, na prijedlog stečajnog upravitelja, skupština vjerovnika donijela je 11. rujna 2014. odluku kojom se upućuje stečajni upravitelj osnovati dva trgovačka društva koja bi se bavila eksploatacijom sirove sadre (list 619. spisa). Stečajni vjerovnik Republika Hrvatska podnijela je zahtjev za ukidanje navedene odluke koju je stečajni sudac odbio (list 645. spisa). Ovaj sud je rješenjem poslovni broj PŽ-7752/14 ukinuo predmetnu odluku skupštine vjerovnika i u obrazloženju rješenja naveo kako novo društvo može biti osnovano samo u okviru stečajnog plana. Registarski sud je rješenjem poslovni broj Tt-14/5365 od 21. studenog 2014. (list 879. spisa) dopustio upis novog društva Ciglane Sinj Stipanovića greben j.d.o.o. koje rješenje je ukinuto rješenjem ovog suda poslovni broj PŽ-9229/14, a društvo brisano iz sudskog registra 31. ožujka 2015.

Iz ovakvog ponašanja, prvenstveno stečajnog upravitelja, proizlazi da su radnje u ovom stečajnom postupku uglavnom bile usmjerene na dobivanje koncesije na eksploatacijskom polju Stipanovića greben koju koncesiju dužnik nije dobio jer je u stečaju i ne obavlja djelatnost.

Unatoč tome, stečajni upravitelj predlaže stečajnom sucu stečajni plan kojem je cilj osnivanje novog društva kojem bi bio cilj dobivanje predmetne koncesije nakon čega bi započelo poslovanje na proizvodnji sirove sadre na nekretninama stečajnog dužnika. Predloženi stečajni plan ima određeni uvjet pa je tako predviđeno da ukoliko novoutemeljeno društvo ne bi dobilo koncesiju za eksploataciju sirove sadre, a u koju svrhu je i utemeljeno,

tada će se ovaj stečajni plan smatrati neuspjelim i postupak nastaviti sukladno pravilima Stečajnog zakona.

Dakle, radi se o uvjetnom planu u smislu odredbe čl. 245. SZ-a pa se plan nije mogao potvrditi dok se nisu ispunile pretpostavke za ostvarivanje plana. Naime, nakon što rješenje o potvrdi stečajnog plana postane pravomoćno, stečajni sudac donosi rješenje o zaključenju stečajnog postupka (čl. 254. st. 2. SZ-a) pa nije jasno po kojim pravilima Stečajnog zakona bi se nastavio stečajni postupak koji je završen prihvatanjem stečajnog plana.

Pored navedenih povreda u pogledu samog predloženog i prihvaćenog stečajnog plana, prvostupanjski sud je počinio i bitne povrede u postupku donošenja stečajnog plana, a koje su utjecale na zakonitost i pravilnost pobijanog rješenja, kako to pravilno ukazuju žalitelji Draga Sadra d.o.o. Sinj i Republika Hrvatska.

Predloženim stečajnim planom vjerovnici su podijeljeni u tri skupine, međutim iz zapisnika sa skupštine vjerovnika od 26. veljače 2015. proizlazi da je vjerovnicima ostavljen rok od 15 dana da se pismeno izjasne o planu, nakon čega će stečajni upravitelj zbrojiti glasove za i protiv. Ovako postupanje suda Stečajni zakon ne predviđa.

Prema odredbi čl. 231. SZ-a stečajni sudac određuje ročište o raspravljanju i glasovanju o stečajnom planu. Na temelju rasprave na ročištu sudac utvrđuje popis vjerovnika i prava glasa koji im pripadaju (čl. 235. SZ-a). Svaka skupina vjerovnika s pravom glasa odvojeno glasuje o stečajnom planu (čl. 239. SZ-a).

U konkretnom slučaju sud je odredio ročište radi glasovanja o planu, ali nije postupio prema navedenim odredbama Stečajnog zakona niti su vjerovnici glasovali po skupinama, čime su počinjene bitne povrede odredaba postupka, na što također žalitelji Draga Sadra d.o.o. Sinj i Republika Hrvatska pravilno ukazuju u svojim žalbama.

Uzimajući u obzir sve navedene povrede postupka te pogrešne primjene materijalnog prava, ovaj sud je ocijenio da ne samo da nije valjano proveden postupak prihvatanja stečajnog plana, već da i sam stečajni plan kakav je predložen i potvrđen od strane stečajnog suca nema valjanu niti pripremnu niti provedbenu osnovu koju propisuju odredbe čl. 216. i 217. SZ-a. Ovdje se posebno ukazuje na nedostatak u pripremi dijelu stečajnog plana, jer ne sadrži prikaz unovčenja imovine dužnika prema odredbama Stečajnog zakona i prikaz unovčenja dužnikove imovine prema konceptu stečajnog plana te usporedbu i ocjenu unovčenja i raspodjele stečajne mase, predviđene odgovornosti stečajnog dužnika za obveze nakon zaključenja redovnog stečajnog postupka s alternativnim konceptom predviđenim u stečajnom planu (čl. 223. SZ-a).

Slijedom svega navedenog, nisu bili ispunjene pretpostavke za potvrdu stečajnog plana u smislu odredbe čl. 244. SZ-a pa je žalbe valjalo prihvatiti i ukinuti pobijano rješenje u smislu odredbe čl. 369. st. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 6. SZ-a te odrediti da se postupak provede pred drugim sucem u smislu odredbe čl. 371. ZPP-a.

U nastavku postupka, prvostupanjski sud će postupiti u smislu odredbi čl. 245. i 246. SZ-a te će ispitati postoje li nedostaci u sadržaju stečajnog plana i mogu li se ti nedostaci

otkloniti. Ako ocijeni kako se nedostaci mogu otkloniti, dat će jasnu uputu stečajnom upravitelju o izmjeni stečajnog plana te će nakon što plan prema valjanoj uputi suda bude ispravljen, odrediti novo ročište o raspravljanju i glasovanju o stečajnom planu. Ako sud ocijeni da plan nema valjani sadržaj i cilj postupit će prema odredbi čl. 246. SZ-a.

U Zagrebu 30. prosinca 2015.

PREDSJEDNICA VIJEĆA
KAMELIJA PARAĆ, v.r.

Za točnost opravka
ovlašteni službenik

BRANKICA CURMAN